

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΠΑΠΟΥ ΜΟΥ

Είμαι ο Παναγιώτης Μιχαηλίδης από την Χρυσίδα Κυθρέας και αφηγούμαι την ρίζα της οικογένειάς μου, όπως μου την αφηγήθηκε η γιαγιά μου η οποία έζησε 120 χρόνια.

Ήμουν κάπου 13 χρονών και μια μέρα ενώ καθόμουν πάνω στο πετράβλακο του μύλου με την γιαγιά μου που ήταν κόρη του Χατζή Κακουλλή μου είπε γιε μου βλέπεις αυτόν τον πλάτανο; όταν με περνούσαν νύφη μόλις τον είχαν φυτέψει και τώρα δοξάζω τον Θεόν που έγινε τόσο μεγάλος. Όπως βλέπεις 10 άνδρες τώρα δεν μπορούν να τον αγκαλιάσουν και συνέχισε να μου λέει, ο προπαπούς σου που τον έλεγαν Χατζή Κακουλλή μια μέρα άκουσε τον πασά του Παλαικίου ότι ζητούσε ένα παληκάρη να παλαίψει με ένα Τούρκο από την Κωνσταντινούπολη.

Ο Τούρκος αυτός ήταν πολύ δυνατός, ήταν μαύρος και τα χείλη του ήταν κρεμασμένα μέχρι το σαγόνι του. Όταν ο παπούς σου εδέχθη, να παλέψει με τον Τούρκο εμείς αρχίσαμε και κλαίγαμε γιατί ο Τούρκος ήταν ένας γίγας.

Ο προπαπούς σου λοιπόν εκατάλαβε την αγωνία μας και μας έδινε θάρρος, μας έλεγε μην φοβάσθε, εποτάθρισε το χέρι του εις τον Τούρκο και όταν τον ετράθηξε κοντά του ήρθε όπως το μωρό. Μας είπε μην φοβάσθε γιατί όταν ερχόταν η δύναμη του προπαπού σου τα στήθια του έβγαζαν γάλα και τα μαλιά του εστήνονταν ίσια πάνω.

Εκάμανε 2-3 γύρους και εις τον τρίτον γύρον ο παπούς σου τον άρπαξε από την κοιλιά και έμπηξε τα δάκτυλά του και εβγήκαν τα έντερά του.

Τότε ο προπαπούς σου είπε στον πασά που θες να σου τον πετάξω, «όπου θέλεις πέταξέ τον πε γκιαούρη» είπε ο πασάς. Κοντά εκεί ήταν μια λίμνη και τον πέταξε μέσα ο παπούς σου. Αμέσως τρέξαν οι Τούρκοι, τον πήραν και έφεραν ένα αμάξι να τον πάνε στην Χώρα σε γιατρό, στην διαδρομή ο Τούρκος πέθανε και τον θάψανε

εκεί που είναι τα δυο γεφύρια πριν από την Κυθρέα. Μετά την πάλη αυτή ο πασάς εδώρησε ένα κομάτι χωράφι μεγάλο στον προπαπού σου ακριβώς κοντά στο γεφύρι του Πηδιά. Το χωράφι αυτό το είχαμε μέχρι την εισβολή.

Μια άλλη ιστορία που μου είπε η γιαγιά μου για τον πατέρα της έχει ως εξής:

Στον μύλον του χωριού που τον έλεγαν πετονάτση, εσυνακτήκανε μια μέρα μυλωνάδες και έκαναν σούβλα. Ο μύλος ήταν κάτω από την επιφάνεια των χωραφιών, και πάνω από τον μύλο είχε περιβόλια, ξέχασαν οι μυλωνάδες να καλέσουν τον πατέρα της τον Χατζή Κακουλλή (δηλαδή τον πρόπαπου μου) και εκείνος για να τους πειράξει, επειδή δεν τον κάλεσαν για φαγητό κατέβηκε κάτω σταμάτησε τον μύλο αφού έβγαλε το λιθάρι έξω από το μύλο και κρύφτηκε κάπου εκεί κοντά. Σε μια στιγμή ένας από τους μυλωνάδες έστειλε ένα παιδί να δει εάν τέλειωσε το άλεσμα του σιταριού. Το παιδί γύρισε τρεχάτο στους μυλωνάδες και τους λέει ότι το λιθάρι δεν είναι στον μύλο, έτρεξαν όλοι μαζί να δουν τι συμβαίνει τότε εκατάλαβαν πως ήταν δουλειά του ΧατζήΚακουλλή γιατί δεν είχε άλλος τέτοια δύναμη για να θγάλει το λιθάρι από τον μύλο. Κοίταξαν δεξιά αριστερά και τον βρήκαν τον παρακάλεσαν να πάει να τους θάλει την πέτρα του μύλου για να αλέσουν. Αυτό τους λέει σας το έκανα για να σας δείξω γιατί να μην με καλέσετε και μένα στο τραπέζι.

Μια άλλη ιστορία που μου έλεγε η γιαγιά μου για τον πατέρα της δηλαδή τον προπαπού μου τον Χατζή Κακουλλή έχει ως εξής: Τον καιρό εκείνο στον δρόμο της Σκάλας υπήρχε ένας μαύρος κουρσάρος που όποιον έβρισκε στο δρόμο την νύκτα τον εκούρσεβε και τον εσκότωνε.

Μια μέρα λοιπόν που οι κираτζίδες που μετέφεραν με τα ζώα τους εις την Σκάλα αλεύρι από την Κυθρέα παρακαλέσαν τον πρόπαπο μου, τον Χατζηκακουλλή να πάει μαζί τους, γιατί φοβόντουσαν αυτόν τον κουρσάρο. Στην μέση της διαδρομής προς

την Σκάλα υπήρχε ένα χάνι στα Κελιά έτσι λέγαν το Χωριό αυτό, εκεί έμπαιναν μέσα οι κираτζήδες και ξεκουραζόντουσαν.

Ο παπούς μου ο Χατζηκακουλλής δεν μπήκε στο χάνι και τράθηξε στα χωράφια κατέβασε από τα ζώα τα σακιά με το αλεύρι και ξάπλωσε επάνω τους. Κατά τα μεσάνυκτα έφτασε ο ληστής μόλις είδε τον παπού μου επάνω στα σακιά λέει, ποιός είναι αυτός που δεν φοβάται, πλησίασε τον παπού μου και ενώ ήταν ξαπλωμένος μπρούμouττα ετοίλησε τον παπού μου, τότε γυρίζοντας ο παπούς μου εποτάθρισε το χέρι του και έπιασε τον ληστή σφιχτά από τον λαιμό, του λέει τότε βραχνά ο ληστής είσαι ο Χατζή Κακουλλής, του λέει τότε ο παπούς μου πού με ξέρεις; και ο ληστής του απάντησε βραχνά μου το είπαν οι κиратζήδες. Ο παπούς μου τον έδεσε, τότε ο ληστής του λέει ξαπόλαμε και στο βουνό που βλέπεις είναι το σπίτι μου γεμάτο χρυσαφικά, ασημικά και πολλά λεφτά να πάμε να σου τα δώσω. Εδώ πρέπει να σας πω ότι τον ληστή τον τρέχανε 30 αστυνομικοί και δεν μπορούσαν να τον πιάσουν γιατί τους εσοκότωνε.

Ο παπούς μου φόρτωσε τα σακιά με το αλεύρι και το σιτάρι και με σιεττί τον εσιετούσε προς το χάνι που ήταν οι κиратζήδες, μόλις άνοιξε η πόρτα όλοι φοβήθηκαν τους λέει τότε ο παπούς μου μην φοβάστε τίποτε γιατί τον έχω δεμένο. Τον πήρε ο παπούς μου και τον πήγε στην αστυνομία στην Σκάλα, και τον παρέδωσε.

Τότε όλοι για να ευχαριστήσουν τον παπού μου που τους γλύτωσε από τον

ληστή που ήταν ο φόβος και τρόμος στην περιοχή εκείνη, έκαμαν έρανο και μάζεψαν 2 πουγγιά ριάλια που το κάθε πουγγί είχε 100 ριάλια. Αυτά όλα που σας διηγήθηκα είναι για να μάθετε ότι ήταν ο πιο δυνατός άνθρωπος που γεννήθηκε μέσα στην Κύπρο.

Μια άλλη παληκαριά μου διηγήθηκε η γιαγιά μου για τον εαυτό της, η γιαγιά μου ήταν κόρη του Χατζη Κακουλλή. Όταν ήμουν κοπέλα είχαμε καλεσμένους στο σπίτι εις το Τραχώνι της Κυθρέας στρώσανε τραπέζι και ο πατέρας μου έλεγε πόσο δυνατή είμαι, για να δείξει εσήκωσε τον στύλλο του σπιτιού και έβαλε το φόρεμά μου κάτω και μου λέει ο πατέρας μου «κόρη Χριστινού να πάης να φέρης κρασί» μόλις σηκώθηκα εσχίσθηκε το φουστάνι μου, δεν είπα τίποτε, σε μια στιγμή που δεν με έβλεπε ο πατέρας μου σήκωσα και εγώ τον στύλλο του σπιτιού και του έβαλα την βράκα του που κάτω, όταν σηκώθηκε εσχίστη η βράκα του και κείνου. Αυτό που έγινε ήταν για να δείξει ότι η κόρη του έχει μεγάλη δύναμη.

Η ιστορία της γιαγιάς μου έχει και επακόλουθα. Η γιαγιά μου είχε και άλλα αδέρφια, μια μέρα ενώ τα αδέρφια της έπαιζαν μέσα στο αυλάκι πέραγε ένας Τούρκος και κοίταζε τα αδέρφια της και είδεν ένα μωρό να έχει πίσω του νουρί τότε ο Τούρκος είπε τούτο το μωρό καμιά μέρα θα μας φάει. Όταν το μωρό γύρισε στο σπίτι πέθανε. Ήταν ένα από τα μικρά αδέρφια της γιαγιάς μου. Η γιαγιά μου πίστευε πολύ στο κακό μάτι.

